

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.352 van 27 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: x

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat x

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 18 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 juni 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERHELLEN, die verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“(…) De verzoekende partij beschikt over vijftien dagen om aan de griffie een repliekmemoire te laten worden.”

Artikel 39/81, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de verzoekende partij binnen de in het tweede lid bepaalde termijn geen repliekmemorie heeft ingediend, doet de Raad, nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. (...)”

Uit het administratief dossier blijkt dat de brief van de griffie met de vraag een repliekmemorie in te dienen per aangetekend schrijven aangeboden werd op de woonplaatskeuze van verzoeker, namelijk bij zijn advocaat, op 5 augustus 2008. Verder blijkt ook dat deze brief niet werd afgehaald op het postkantoor. Opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op geldige wijze geschiedt, volstaat het dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan verwittigd wordt dat de brief ter zijner beschikking is op het postkantoor. De termijn begint derhalve te lopen de dag waarop het aangetekend schrijven ter woonplaats van de belanghebbende wordt aangeboden en niet op de dag waarop dat schrijven op de post is afgehaald (RvS 14 mei 2007, nr. 171.116), noch op de dag waarop de brief wordt teruggestuurd naar de griffie indien de brief niet werd afgehaald. In casu werd de brief aangeboden op 5 augustus 2008. Derhalve was 20 augustus 2008 de uiterste datum waarop verzoeker een repliekmemorie kon indienen. Verzoeker deed dit pas op 12 september 2008. De repliekmemorie werd aldus laattijdig ingediend.

Verzoeker heeft binnen de termijn van vijftien dagen, zoals bepaald in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet, geen repliekmemorie aan de griffie toegestuurd. Krachtens voornoemd artikel 39/81 dient vastgesteld te worden dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet tijdig neerleggen van een repliekmemorie, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht verhinderd werd tijdig een repliekmemorie in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.416). Gezien verzoeker ter terechtzitting niet betwist dat hij binnen de wettelijke termijn geen repliekmemorie heeft ingediend en hij geen elementen aanvoerde waaruit het bestaan van overmacht in zijn hoofd zou kunnen blijken, bestaat er geen reden om af te zien van de sanctie. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit aldus ingevolge artikel 39/81, 3de lid van de wet van 15 december 1980, tot het ontbreken van het vereiste belang.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Ter zitting roept de advocaat van verzoeker overmacht in. Hij stelt dat de laattijdigheid te wijten is aan de vakantieperiode.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen repliekmemorie heeft neergelegd binnen de door de wet voorziene termijn. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, *R.W.*, 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”, in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De ingeroepen overmacht met name de afwezigheid om vakantieredenen, kan niet als overmacht worden beschouwd, daar dit noch een gebeurtenis is buiten de menselijke wil om, noch een gebeurtenis die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden. De verjaringstermijn van 15 dagen om een repliekmemorie in te dienen gaat in met de dag van de kennisgeving van de bestreden beslissing. Als die dag wordt, bij een kennisgeving bij aangetekende brief, beschouwd de dag van aanbidding ervan door de post aan de woning

van de bestemming, ook indien de betrokkene de zending niet in ontvangst neemt of door iemand anders in ontvangst laat nemen, bijvoorbeeld omdat hij afwezig is. Een loutere afwezigheid om vakantieredenen, zelfs in het buitenland, is geen geval van overmacht (arrest RvS 8 april, nr. 118.123). Bijgevolg kan de ingeroepen overmacht niet worden aanvaard als overmacht en was 20 augustus 2008 de datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven en twintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.